

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CENTRU
MUNICIPIUL CHIȘINĂU

str. Bulgară, nr. 43, MD-2001 Chișinău • tel: (373 22) 275378 • fax: (373 22) 272740

Domnului Alexandru Tănase
Președinte al Curții Constituționale

În conformitate cu prevederile art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituție, Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, Vă expediem sesizarea *privind examinarea tuturor prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1001 din 19.09.2011 " Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova" (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.116-118, art.1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile art. Art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Consituția Republicii Moldova.*

Anexă:

- Copia sesizării elaborate de avocații Gheorghe MALIC și Pavel LUTENCO din cadrul Biroului asociat de avocați "Pro Dreptate" – 17 file, și anexele acesteia – 56 file ;
- Încheierea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 22.02.2016 - 10 file.

Judecător:

Dorin Munteanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA			
INTRARE NR. 1319			
4	11	20	18

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Centru mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător de instrucție

Dorin Munteanu

Grefier

Alina Balanuța

Cu participarea:

Procurorului

Lilian Bacalîm

Avocatului

Gheorghe Malic

În lipsa:

Avocatului

Pavel Lutenco

examinând în ședința de judecată închisă cauza la plângerea avocaților Gheorghe Malic și Pavel Lutenco, reprezentanți și apărători ai învinuiților Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona, în cadrul proceselor penale, intentate acestora, inclusiv în procedura stabilită de art. 313 Cod procedură penală,-

CONSTATĂ:

1. În procedura Judecătoriei Centru mun. Chișinău se află cauza la plângerea avocaților Gheorghe Malic și Pavel Lutenco, reprezentanți și apărători ai învinuiților Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona, în cadrul proceselor penale, intentate acestora, inclusiv în procedura stabilită de art. 313 Cod procedură penală.
2. În ședința de judecată avocatul Gheorghe Malic a solicitat sesizarea Curții Constituționale a RM privind: *examinarea tuturor prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 116-118, art. 1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile art. art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.*
3. Procurorul în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii, invocând că nu vede nici o rezonabilitate în sesizarea Curții Constituționale a RM.
4. Avocatul Pavel Lutenco și învinuiții Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-au prezentat, nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor nici amânarea examinării cauzei.
5. Audiind părțile și participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă cu expedierea cererii avocatului la Curtea Constituțională a RM referitor la verificarea constituționalității normelor indicate din următoarele considerente.
6. În conformitate cu art. 7 alin. (3) CPP RM, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

7. Conform prevederilor art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția RM, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.
8. Cu toate acestea, prin Hotărârea Curții Constituționale a RM nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate), s-a examinat sesizarea depusă la Curtea Constituțională a RM la data de 09 decembrie 2015, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională a RM și art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de către Curtea Supremă de Justiție, pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, hotărând:
- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;
 - excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;
 - sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;
 - judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
 - (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
 - (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
- Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.
12. În conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția RM, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.
13. În viziunea autorilor sesizării, cât conceptual, atât și normele separate ale Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” vin în contradicție cu prevederile art. art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72, 102 din Constituția Republicii Moldova.

14. Astfel, conform preambulei Hotărârii vizate, Guvernul Republicii Moldova prin adoptarea acesteia, și-ar fi pus scopul combaterii contrabandei, prevenirii încălcării regulilor vamale, controlării și evidențierii conforme a tranzacțiilor economice externe, precum și pentru promovarea unei politici vamale corelate cu obligațiile internaționale ale țării.
15. Aceste exigențe economice și juridice nu au fost și nici nu puteau fi atinse prin mijloacele în cauză, deoarece „reglementînd” anumite relații de schimb economic cu mărfuri între două părți ale Republicii Moldova, nu putea fi invocat scopul combaterii contrabandei, prevenirii încălcării regulilor vamale, controlării și evidențierii conforme a tranzacțiilor economice externe, precum și pentru promovarea unei politici vamale corelate cu obligațiile internaționale ale țării, din contra, urmare a mediocrației, normele contestate au „legalizat” și stimulat importul „pe scară largă” anume în zona transnistreană a Republicii Moldova a produselor străine, inițial chipurile pentru necesitățile populației din zonă. Or, anume urmare a adoptării și punerii în aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, disproporțional și discriminatoriu s-a creat o concurență neloială între agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat și ceilalți agenți economici din țară și de peste hotare, deoarece doar primilor li s-a creat un regim preferențial de declarare a mărfurilor la postul vamal intern și, inechitabil fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului.
16. Este important a specifica că, în viziunea petiționarului, Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, a afectat grav principiile constituționale, stipulate în alin. (3) art. 9, alin. (2) art. 16 și alin. (2) art. 58 din Constituție, deoarece în mod discriminatoriu, doar agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, au obținut un regim preferențial de declarare a mărfurilor, „la postul vamal intern” și inechitabil fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului, dar și contrar Legii, implicit Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997, Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal etc, deoarece norma legală nu permite scutirea oricăror agenți economici de plata taxelor vamale și a altor drepturi de import și legea nu a fost modificată.
17. În același timp, urmare a vicierii egalității în fața legii și a altor principii economice și politice, proclamate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului, pacte și alte tratate la care Republica Moldova este parte, actul normativ contestat vine în contradicție și cu prevederile alin. (1) art. 4 din Constituție, or ceilalți agenți economici din țară și de peste hotare, datorită intervenției administrative prin normele contestate, discriminatoriu practic au fost înlăturați de la activitatea economică de import a oricăror mărfuri în regiunea transnistreană, în mare parte și în întreaga țară, deoarece pentru realizarea acelorași operațiuni de import, aceștia nu se „bucură de facilitățile acordate” prin Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, urmând a se subordona prevederilor Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, or chiar dacă ei ar fi dorit să importe careva mărfuri în transnistria, exclusiv pentru necesitățile regionale, și cu condiția rămîinerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, oricum acești agenți economici urmează să declare și vămuiască mărfurile în ordinea generală, cu perceperea și plata drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului.
18. Astfel, anume datorită intervenției administrative a Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, din start la intrarea în transnistria, pretul acelorasi mărfuri importate pentru necesitățile regionale și cu condiția rămîinerii pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale esențial diferă, fiind mult mai mic pentru agenții economici din raioanele

- de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, și invers, vor fi mult mai mari pentru ceilalți posibili agenți economici din țară și de peste hotare, deoarece pentru ultimii sinecostul marfii importate va include și taxele de import.
19. În așa mod sunt sfidate prevederile alin. (3) art. 9, alin. (2) art. 16 și alin. (2) art. 58 din Constituție, or în astfel de condiții, piața și libera inițiativă economică nu mai sunt factorii de bază ai acestei economii administrative, ce din contra impune o concurența neloială, afectând și principiul egalității tuturor cetățenilor și agenților economici în fața legii și autorităților publice, în consecință, sistemul legal de impuneri numai asigură așezarea justă a sarcinilor fiscală, deoarece, prin Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, din contra, agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, sunt scutiți de sarcina fiscal de import, în timp sau urmare la ce, alți agenți economici din țară sau de peste hotare, datorită concurenței neloiale, sunt în situație defavorabilă și nu pot concura, ca urmare nu au nici un rezon să participe la activitatea economică, în final, prin pârgii administrative, fiind înlăturați de la această competenție economică.
 20. Ținând cont de faptul că transnistria este parte integră a țării, mărfurile în referință, fără careva abateri de la principiile unui stat de drept suverant, firesc fără a fi impuse unor „proceduri vamale interne”, ceea ce în sine este un nonsens, au migrat liber în partea controlată de organele constituționale, fiind comercializate în raioanele de vest ale Republicii Moldova.
 21. Adecvat interesului economic și de întreprinzător, în lipsa unor reglementări legale coerente, clare și adecvate, după ce mărfurile importate „rămân pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale” și sunt ulterior comercializate prin magazine și baze angro, evident că sunt transportate sau aduse în partea controlată de organele constituționale, unde firesc prețurile sunt mai mari, respectiv această activitate se încadrează în libertatea economică, bazată pe principiul satabilit de alin. (3) art. 9 din Constituție, conform căruia, piața, libera inițiativă economică, concurența loială sunt factorii de bază ai economiei, or mărfurile în referință, datorită scutirii de taxele de import, din start au preț mult mai mic, decât mărfurile importate, de către alți agenți economici, direct în zona constituțională, cu plata taxelor vamale.
 22. Este de menționat că această migrație de mărfuri nu poate fi imputată agenților economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat, care au adus inițial marfa în transnistria, fie altor comercianți, care au utilizat scheme create „în fagașul legii, economiei de piața și liberei inițiative economice”, ce derivă din principiul constituțional respectiv, cu atât mai mult și evident că pretensele fapte nu pot fi calificate ca și contrabandă, deoarece pretinsa faptă are loc post factum trecerii mărfurilor peste Frontiera de Stat a Republicii Moldova, or, dacă cadrul juridic face posibilă procurarea pe teritoriul țării, spre exemplu în transnistria, egal ca și la Strășeni, a unor bunuri de aceeași calitate și proveniență, ca și alte bunuri analogice, ce se află în circulație liberă, cam de ce comercianții și persoanele fizice nu pot fi liberi să aleagă acea marfă, care are un preț mai mic? Așa că câte acte normative nu s-au inventat pe parcurs, de felul controalelor vamale interne, de felul încasării taxelor vamale la posturile vamale interne și câte alte „măsuri nu s-au întreprins” în scopul combaterii așa zisei contrabande interne și încasarea taxelor vamale, acestea nu s-au soldat cu succes, pentru că din start erau sortite la eșec, provocând situații juridice absurde.
 23. Tot datorită actelor și acțiunilor administrative nechibzuite, necoerente, clare și adecvate, s-au inventat și așa zisele cazuri de contrabandă în Chișinău, care nu are nici un punct de reper cu frontiera de stat, sau vamală a Republicii Moldova, comise nu prin aeroportul internațional, dar „peste râul Bîc”, atunci când, să zicem de la Ciocana în

Centru, se transportă marfă, ce probabil cândva fusese importată conform „schemei legale”, prin Transnistria. Tot așa a apărut și „contrabanda” din Transnistria sau în Transnistria, când marfa adusă din această zonă geografică se impune cu taxe vamale (nu simple-fiscale), ceea ce presupune că bunurile în referință, trecându-se peste râul Nistru, „se trec” peste frontiera vamală, sau de stat, adică chipurile sunt importate, fapt care determină recunoașterea, de fapt și de iure a statutului separatist al acestui teritoriu al Moldovei, prin urmare fiind afectate și prevederile art. 1 din Constituție, conform cărora, Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

24. Cu alte cuvinte, toate astfel de acte normative, inclusiv Hotărârea contestată afectează suveranitatea Republicii Moldova, deoarece ca și principiu, nu puteau reglementa proceduri, taxe și relații vamale între două maluri ale râului Nistru, or, odată ce toate acestea se referă doar la import/export, care poate avea loc, nu din „Moldova în Transnistria” sau din „Transnistria În Moldova”, ca corelații dintr-o parte și un întreg, ele pot fi viabile și constituționale doar în cazul în care mărfurile „de origine străină” sunt trecute dintr-un stat suveran în altul. Altfel spus, între malurile mioritice ale râului Nistru, care sunt părți componente ale Republicii Moldova, ca stat unic și suveran, apriori nu ar fi constituțional să impune careva taxe vamale și să inventa acte de contrabandă, de altfel, toate acestea se referă doar dacă are loc trecerea mărfurilor peste Frontiera de Stat, deoarece în cazul circulației economice a mărfurilor pe intern, între regiuni sau raioane interne, inclusiv peste Nistru, nu se poate invoca achitarea taxelor vamale, sau după caz, dacă nu se achită pretinsele plăți, aceasta nu înseamnă că se comite infracțiunea de contrabandă cu aceste mărfuri, fie eschivarea de la plata unor taxe vamale.
25. Din punct de vedere conceptual și normativ, Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 contravine corelației de norme și principii, stabilite de alin. (1) art. 2, alin. (1) art. 6, alin. (1) art. 60 și alin. (2) art. 102 din Constituție, de altfel, în viziunea noastră, ține de competența exclusivă a Parlamentului și nu a Guvernului reglementarea prin Lege și nu prin Hotărâre a Guvernului a tuturor problemelor referitoare la modificarea procedurii de declarare și vămuire a mărfurilor introduse în/scoase de pe teritoriul vamal al țării, indiferent de faptul unde vor fi consumate aceste bunuri, fie pe teritoriul controlat de organele constituționale sau nu. Indiferent de faptul care agenți economici vor realiza aceste importuri, fie cei din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, fie că alți agenți economici din țară sau de peste hotare, cu atât mai mult, legate de aplicarea unor scutiri de la perceperea drepturilor de import și plății pentru poluarea mediului.
26. De altfel, aceste proceduri, probleme și impozite, deja sunt reglementate prin prevederile Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, respectiv, înainte de a admite careva derogări de la prevederile legale citate, mai cu seamă prin intermediul unei Hotărâri a Guvernului, era necesar să se respecte o consecutivitate legală și constituțională. Mai întâi, Parlamentul urma să adopte legile respective, de modificare la general a cadrului legal, fie să adopte legi, excepție.
27. Doar în așa mod și după aceasta, întru executarea acestor legi, ar fi fost posibil ca Guvernul să adopte Hotărârea nr. 1001 din 19.09.2001, prin care putea, ca derogare de la Codul vamal, Codul fiscal, Legea cu privire la tariful vamal etc., să schimbe procedura de declarare a mărfurilor, „la postul vamal intern” și să reglementeze în amănunțit modul de anulare a percepției drepturilor de import și plata pentru poluarea mediului, care derivă din Lege.
28. În condițiile în care nu s-a respectat consecutivitatea legală și constituțională, rezultă că s-a adus atingere Suveranității naționale, care aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de

Constituție. În cazul dat Suveranitatea națională putea fi exercită de către poporul Republicii Moldova, doar prin intermediul Parlamentului și nu de către Guvern. La fel, s-a afectat principiul separației și colaborării puterilor, deoarece Guvernul, în lipsa unei legi speciale, a însușit atribuțiile exclusive ale Parlamentului, a autorității legislative, pentru că a emis Hotărârea contestată, care pretinde a fi lege. Totodată, au fost încălcate și prevederile alin. (1) art. 60 din Constituție, deoarece astfel, Guvernul a însușit atribuții legislative și a pretins a fi organ reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova.

29. În aceeași ordine de idei, deoarece Guvernul a emis Hotărârea contestată în lipsa unei legi speciale, și nu pentru organizarea executării acesteia, au fost afectate și prevederile alin. (2) art. 102 din Constituție, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 este neconstituțională și deoarece în lipsa cadrului legal respectiv și contrar legii, nu a fost adoptată în vederea executării unei oarecare legi, or din contara, în lipsa unui cadru legal a stabilit obligații selective, doar pentru agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat.
30. Este de menționat că problemele abordate, referitoare la procedura de declarare și vămuire, deja sunt reglementate altfel, respectiv Hotărârea contestată vine în contradicție nu doar cu prevederile constituționale, dar și cu prevederile Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal.
31. Astfel, dacă ne referim la speță, conform alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, mărfurile atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, la acel moment, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1525 din 29.12.2007, adică țigările de foi (inclusiv cele cu capete tăiate), trabucuri și țigărete, din tutun sau din înlocuitori de tutun, țigările de foi (inclusiv cele cu capetele tăiate), trabucuri [țigări fine], conținând tutun, precum și oricare țigărete, conținând tutun, urmau a se declara sub regim vamal de import la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la punctul vamal Pervomaisc și nici cum nu la vama internă. Deci, situația stupidă a fost creată iarăși de organele constituționale, care s-au retras de la exercitarea obligațiilor sale constituționale de la punctul Pervomaisc de trecere a frontierei de stat, adică de la locul unde trebuiau să fie prezente și să-și exercite atribuțiile constituționale, și în genere nu se aflau la acest punct vamal, însă nu au schimbat legea, pentru a fi clar și a stabili o altă regulă de declarare a acestor produse.
32. De altfel, fiind obligați conform alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, se declare mărfurile atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, adică țigările și tutunul importat, anume la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la punctul vamal Pervomaisc, importatorii și declaranții, inclusiv învinuiții, în limitele atribuțiilor și acțiunilor sale, au executat aceste imperative legale prin declararea mărfii organelor vamale teritoriale, aflate la frontieră, și anume „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perfectat declarații vamale, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat ștampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (import/export/tranzit).
33. Care ar fi vinovăția agenților economici și declaranților, dacă persoanele în referință susțin și au prezentat declarații vamele și setul de documente pentru fiecare import, prin care se confirmă că marfa a fost introdusă în Republica Moldova pe teritoriul Transnistrean în strictă conformitate cu prevederile legale naționale și regionale, fiecare import fiind declarat „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perfectat declarații vamale, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat ștampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova. Ulterior țigările în

- referință au ramas și fost comercializate pe teritoriul transnistrean, inclusiv prin bazele angro, prin punctele de comerț cu ridicata și amanunt, care a fost soarta ulterioară a lor, ei nu o cunosc.
34. În viziunea apărării, la soluționarea cazului, procurorii fără temei ignoră și nu vor să ia în calcul situația de fapt, de extremă necesitate, și alegațiile persoanelor în referință, că organele constituționale ale Republicii Moldova au transmis sau altfel au autorizat, acordat/permis dreptul pretinselor subdiviziuni vamale din regiunea transnistreană, de a folosi în mod oficial Ștampilele vamale, inclusiv cele individuale ale inspectorilor respectivi, aplicate pe declarația din anexă, care conțin inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (import/export/tranzit). Anume faptul aplicării ștampilelor care conțin inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (import/export/tranzit) a și dus în eroare persoanele în cauză, care astfel au considerat că au respectat procedura vămuirii.
 35. Hotărârea contestată și practică în care o aplică procurorii, vine în contradicție și cu prevederile art. 23, alin. (3) pct. n) art. 72 din Constituție, fiind neclară, așa cum o interpretează procurorii în ordonanțele de învinuire, deoarece ea este aplicată ca și izvor de drept penal, fără ca Codul penal expres să stabilească, precum că neexecutarea ei constituie infracțiune, în timp ce conform normei constituționale, prin lege organică și nu prin Hotărâre de Guvern, se reglementează infracțiunile și pedepsele.
 36. Aici evident urmează a ține cont de prevederile pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, în viziunea noastră ignorată de procurori, precum că Serviciul Vamal va solicita trimestrial, în baza acordurilor încheiate, organelor vamale ale statelor limitrofe informații privind exportul/importul mărfurilor și va confrunța datele obținute cu cele înregistrate în statistica vamală a Republicii Moldova. În cazul depistării unor devieri, în urma cărora au fost aduse prejudicii statului, agenților economici respectivi li se vor aplica sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.
 37. După noi, este neclar ce se are în vedere prin felul sancțiunilor, prevăzute de legislația în vigoare, ce se pot aplica agenților economici respectivi, contravenționale, penale, civile, financiare etc.? Și tot aici găsim și raăspunsul, că Guvernul prin actul normativ contestat, cere de la Serviciul Vamal să aplice agenților economici sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare, ceea ce înseamnă că puteau fi aplicate doar sancțiuni, aplicarea cărora, conform legislației în vigoare ține de competența Serviciului Vamal. Rezultă că hotărârea contestată nu ar putea fi calificată ca și izvor de drept penal, deoarece aplicarea sancțiunilor penale, nu ține de competența Serviciului Vamal, împuternicit în acest punct.
 38. Pericolul Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 constă și în aceea, că în condițiile în care până la adoptarea ei, toți agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova și cei înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat și ceilalți agenți economici, care nu erau înregistrați, din țară și de peste hotare, introduceau mărfuri în regiunea transnistreană, cu declararea lor doar la hotar, spre exemplu la punctul vamal Pervomaisc, și anume „vamei Tiraspol”, care permitea importul, percepea taxe vamale și aplica ștampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (import/export/tranzit).
 39. Urmare a adoptării Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, a fost reglementată o altă procedură de declarare a mărfurilor, „la postul vamal intern”, aceasta se referă și are „efect juridic”, doar pentru agenții economici din raioanele de est înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, aceasta înseamnă că rămâne a fi nereglementată procedura de declarare a mărfurilor, ce pretind a fi importate de către alți agenți economici, decât cei din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat. Aceasta stimulează acești „alți agenți economici” la comiterea

- contrabandei, fie că îi forțează să continue practica anterioară, de declarare la hotar, spre exemplu la punctul vamal Pervomaisc, unde se află doar organele neconstituționale, unice, aflate la frontieră, și anume „vamei Tiraspol”, care în fapt, reprezintă nu regiunea transnistreana ci Republica Moldova.
40. Neconstituționalitatea implicit neclaritatea și imposibilitatea aplicării Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 constă și în aceea, că țigarele și tutunului, ca și mărfuri atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, au fost importate de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova cu respectarea prevederilor alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, fiind declarate, anume la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la punctul vamal Pervomaisc, „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat ștampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (import/export/tranzit).
41. Ulterior, conform prevederilor Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, nu mai era nici o necesitate de a declara aceleași mărfuri accizate și „la postul vamal intern”, autorizat de Serviciul Vamal, dar real nici nu era posibil, deoarece pentru a face aceste declarații, pe de o parte, expres nu este prevăzut un oarecare termen sau perioadă de timp expresă, care ar curge de la data sau ora importului propriu a mărfii în segmentul transnistrean.
42. Pe de alta, pentru o eventuală declarare repetată este necesar a aduce propriu aceste mărfuri accizate și la „postul vamal intern”, ceea ce este imposibil, deoarece nu este admis de către autoritățile autoproclemate, or aceștia cer ca în astfel de cazuri, marfa să fie declarată „la export” și să fie scoasă din transnistria. Respectiv și din aceste considerente persoanele în referință au acționat în condiții dificile, de extremă necesitate.
43. Conform pct. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001, procedura declarării și vămării mărfurilor introduse în/scoase de pe teritoriul vamal al țării de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat se va efectua în funcție de regimul vamal solicitat, fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului, cu condiția rămânerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale.
44. Cât de paradoxal sau banal nu ar fi, dar pretinsa condiție, care urmează a fi asigurată pe viitor, nici cum nu poate constitui un garant al acțiunilor curente, adică a acțiunilor de declarare, la acest moment, fapt care denotă neclaritatea și imposibilitatea aplicării, implicit neconstituționalitatea normei vizate.
45. Și apoi se întreabă, ce înseamnă condiția rămânerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, dacă marfa se declară la momentul în care aceasta încă nu a intrat pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale? Și ce înseamnă condiția rămânerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, cât timp trebuie să rămână mărfurile pe acest teritoriu? Până la infinit, până la alterare, dacă sunt alterabile, până la consumare, dacă sunt consumante, până la perfecționare, dacă sunt materie primă, până la comercializarea primară, dacă sunt bunuri destinate a fi înstrăinate? Până când și cine trebuie să urmărească și să asigure această condiție stupidă, persoana, care a importat marfa, sau Serviciul Vamal? Oare pot fi imputate aceste pretinse obligații, și cui, agenților economici, sau persoanelor fizice, fie celor care au procurat marfa de la magazinele angro?
46. Totodată, dacă este vorba de teritoriul necontrolat de către organele constituționale, de ce până la proba contrară, nu se prezumă că mărfurile totuși au rămas acolo, or în astfel de condiții, dacă regiunea este controlată doar de către organele constituționale, chiar

- este și absurd să probezi contrariul prin intermediul unor „presupuneri” și probe neconstituționale.
47. În aceeași ordine de idei evidențiem că în condițiile în care potrivit alin. (3) art. 9 din Constituție, economia este bazată pe piață și libera inițiativă economică, pare a fi absurdă și obligația de a impune agenților economici să transporte marfa obligatoriu în transnistria, adică să respecte, ceea ce le este incriminat, aceasta înseamnă a limita libertatea circulației mărfurilor, aflate în circuit liber, adică libere de vamă, pe teritoriul suveran și inventarea unor relații vamale, de import/export pe interiorul teritoriului țării, ceea ce este la îndemâna organelor neconstituționale, fapt care impune combaterea a astfel de tendințe.
48. În așa mod, generalizăm că Hotărârea de Guvern contestată, în realitate a contribuit la ignorarea procedurii legale, stabilite de Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal.
49. Constatăm că însăși ideea reglementării importului mărfurilor direct în regiunea transnistreană a fost compromisă, cea mai gravă greșală economică și juridică fiind scutirea de la plata taxelor de import, fapt ce a generat condiții mult mai favorabile agenților economici din raioanele de est ale Republicii Moldova, care practic asigură aproape tot importul mărfurilor „fără taxe”, inițial în transnistria, apoi după ce acestea se comercializează pe piața internă a regiunii, adică după ce se „asigura” condiția rămânării temporare a acestor mărfuri pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, ulterior, relativ legal și liber migrează în partea constituțională și acoperă necesitățile întregii țări.
50. Astfel, pe de o parte, se menține un circuit „garantat” sporit de mărfuri, ceea ce aduce venituri enorme doar acestor comercianți, pe de alta, urmare a acestui circuit, deoarece marfa în referință totuși se supune taxelor vamale de către organele neconstituționale, acestea și alte taxe și impozite aferente, contribuie la completarea bugetului și menținerea autorităților separatiste, ceea ce înseamnă că Republica Moldova prin politicile sale necoerente și nechibzuite, contrar prevederilor constituționale, nu doar că admite, dar și contribuie la dezvoltarea și susținerea separatismului.
51. Respectiv, luând în calcul împrejurările în care ne-am pomenit și efectele nocive, care generează separatismul și „intervenția inadecvată a organelor de drept”, se impune declararea neconstituționalității Hotărârii contestate și sesizarea organelor competente în vederea modificării urgente a cadrului legal și elaborării unor politici adecvate.
52. Cel puțin se impune a sesiza referitor la soluționarea problemei politice și a institui reprezentanți ai organelor vamale, chiar și pe teritoriul Ucrainei, care să controleze importul și exportul de mărfuri, până la intrarea în transnistria, adică să completeze actualul gol, imputat învinuiților, să se ridice de la organele neconstituționale sau să se retragă dreptul de a aplica ștampilele vamale, recunoscute la nivel internațional. De altfel, persoanele care importă marfa în acea zonă, pur și simplu nu au cui declara marfa, fiind forțați să o declare, celora care utilizează ștampila Republicii Moldova, care sunt unicele organe vamale la frontieră.
53. Instanța de judecată, verificând întrunirea condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016, în cererea înaintată de către apărare în cadrul ședinței de judecată și stabilind întrunirea condițiilor menționate, a ajuns la concluzia cu privire la admiterea cererii apărării și sesizarea Curții Constituționale referitor la *examinarea tuturor prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 116-118, art. 1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile art.*

art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova., cu suspendarea procesului impus de prevederile art. 7 alin. (1) CPP RM.

54. În conformitate cu prevederile art. art. 313, 342 CPP RM, instanța de judecată,

DISPUNE:

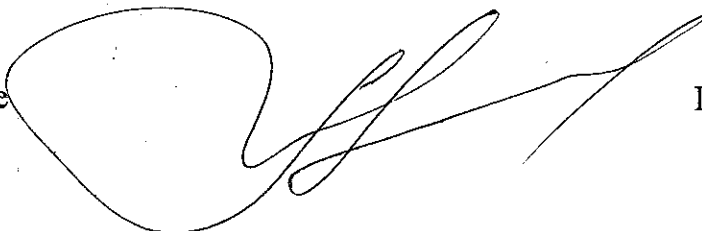
Se admite cererea avocaților Gheorghe Malic și Pavel Lutenco, reprezentanți și apărători ai învinuiților Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona privind sesizarea Curții Constituționale a RM referitor la *examinarea tuturor prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 116-118, art. 1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile art. art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.*

Se sesizează Curtea Constituțională a RM cu privire la realizarea contorului constituționalității și *examinarea tuturor prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19.09.2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 116-118, art. 1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile art. art. 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.*

Se transmite Curții Constituționale a RM copia sesizării avocatului Gheorghe Malic și anexelor la aceasta privind sesizarea Curții Constituționale a RM.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător de instrucție

Dorin Munteanu

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA

Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"

Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ 0-22-28-23-76, 📠 GSM 0-691-83-702

“26” octombrie 2016

Curtea Constituțională
a Republicii Moldova

SESIZARE

în baza art.135 alin.(l) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

Avocații Gheorghe Malic și Pavel Lutenco, reprezentanți și apărători ai invinuiților Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona, în cadrul proceselor penale, intentate acestora, inclusiv în procedura stabilită de art. 313 Cod procedură penală, ce se află pe rol în Judecătoria Centru.

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ GSM 0-691-83-702, 0-691-55-153, e-mail: gmal64@mail.ru.

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare toate prevederile Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.116-118, art.1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

1. Pe rol la judecătoria Centru, în procedura stabilită de art. 313 Cod procedură penală, se află cererile avocaților Gheorghe Malic și Pavel Lutenco, reprezentanți și apărători ai invinuiților Fadin Svetlana, Kokhansky Dmytro, Jucov Veaceslav și Taran Ilona, referitoare la acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală și ale procurorului.

2. Persoanele în referință sunt învinuite în cadrul cauzelor penale nr. 2013420327, nr. 2015869048 și altele, pornite conform semnelor infracțiunii, prevăzute de art. 248 alin.(5) Cod penal, la moment aflate în procedura Procuraturii Generale, precum că utilizînd rechizitele Societăților comerciale, SRL „Vlicon Plus”, SRL „Dnestrcosmeticservis”, SRL „Smalexim”, SRL „ZLATOGOR”, SRL „BMZ-PRIM” etc, pe parcursul anilor 2012-2014, au trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova produse accizabile, țigarete achiziționate direct și/sau prin intermediul unor firme offshore, de la societățile comerciale preponderent din Belarus, Emiratele Arabe Unite, China, Federația Rusă și alte state, cu valorificarea ulterioară a acestora pe teritoriul Republicii Moldova, Ucrainei, României, Poloniei, Sloveniei, Cehiei, Germaniei, Italiei, Franței și altor state din Comunitatea Europeană, urmărind obținerea de mari foloase materiale într-o aparentă legalitate. (A se vedea ordonanțele de învinuire.)

2.1. Astfel, în învinuire se menționează, că în perioada de referință, precum că contrar Hotărîrii Guvernului RM Nr.1001 din 19.09.2001 „cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale R.Moldova”, și Hotărîrii Guvernului nr.815 din 02.08.2005 „cu privire la regularizarea traficului de mărfuri și servicii ce constituie obiectul activității de comerț exterior a agenților economici din Transnistria”, au efectuat trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin punctele vamale la frontiera administrativă cu segmentul transnistrean și Ucraina a 869 982 000 de țigarete în asortiment în valoare totală de 8 214 647 dolari SUA echivalent a 96 872 630 lei MD și tutun în cantitate de 195 850 kg, în valoare totală de 449 016 dolari SUA, echivalent a 5 810 981 lei MD, precum că nedeclarându-le la Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

2.2. De asemenea aceste persoane sunt învinuite, precum că, pe parcursul anilor 2014-2015, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane care sunt în curs de identificare, acționând conform contribuției și rolurilor avute de fiecare dintre aceștia, din interes material au organizat derularea de operațiuni privind trecerea peste frontiera Republicii Moldova a produselor din came în proporții deosebit de mari, cu folosirea documentelor frauduloase.

2.3. Astfel, acționându-se conform schemei infracționale, membrii grupării criminale, folosind rechizitele societăților comerciale „ZLATOGOR” SRL și „Dnestrocosmeticservis” SRL, **au introdus pe teritoriul Republicii Moldova peste frontiera vamală, prin punctele vamale Tudora-Starokazacie și Leușeni-Albița în regim vamal import 7 (antrepozit vamal), produse din came în cantitate totală de 282.799 kg.**

2.4. Ulterior, acționând împreună cu alte persoane în curs de identificare, în perioada de timp decembrie 2014 - martie 2015, folosind rechizitele SRL „VLICON PLUS” cod fiscal 1012615000899 și SRL „SMALEXIM” cod fiscal 1015615000041, urmărind scopul introducerii prin contrabandă a mărfurilor în Republica Moldova și obținerea ulterioară a profiturilor din activitatea ilegală cu produse din came, cu folosirea actelor frauduloase, au preluat fictiv de la SRL „ZLATOGOR” produse din carne de pasăre în cantitate de 163.021 kg., în valoare de 3.042.012 lei și came de animale din specia porcine domestice în cantitate de 27.500 kg., în valoare de 1.070.331 lei.

2.5. În continuare, sub pretextul transportării mărfurilor în regiunea transnistreană, în scopul scoaterii din antrepozitul vamal a produselor din came, au fost perfectate prin intermediul specialiștilor în domeniul vămuirii ai SRL „BMZ-PRIM” și validate 21 declarații vamale pentru import de came în Republica Moldova (regiunea transnistreană), în regim vamal import definitiv cu scutirea 099, care presupune scutirea totală de la achitarea drepturilor de import cu condiția rămânerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale ale Republicii Moldova.

2.6. În derularea activităților infracționale, produsele din came în cantitate totală de 190 521 kg., în valoare de 4.112.343 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, au fost valorificate pe piața neagră din Republica Moldova, nefiind transportate conform destinației în regiunea transnistreană???

3. În viziunea părții apărării cauzele penale au tentă politică exclusivă, or nu există nici un element al componenței de infracțiune, de altfel activitatea de import a produselor de tutungerie a fost realizată în virtutea situației dificile din zona transnistreană, în care toți agenții economici, inclusiv sau mai cu seamă, cei care sub riscul sau s-au înregistrat și la organele constituționale, fiind forțați au declarat aceste bunuri la a.n. comitet vamal de stat al transnistriei, fapt care se confirmă prin declarațiile vamele respective, care au fost anexate la cauza penală. În cazul cărnii, din contra, au declarat importul organelor constituționale, în fapt, **fiind învinuți de ce nu au declarat acest “import” și în transnistria?**

4. În legătură cu cele relatate și în scopul asigurării dreptului la apărare în mod proactiv autorii prezentei sesizari au depus un șir de cereri în adresa Procuraturii Generale, care mai probabil au fost lasate fără examinare, deoarece nu am primit nici un raspuns și doar la data de 23 iunie 2016 în biroul asociat de avocați au parvenit reasponsurile procurorului, expediate la data de 20 iunie 2016, care conțin ordonanțele contestate, din 14 iunie 2016.

4.1. Astfel, la data de 08 februarie 2016 în adresa Dlui Victor Socol Procuror în cadrul Procuraturii sectorului Botanica, mun. Chișinău am depus o cerere (copia se anexează), însă la această cerere nu am primit un careva raspuns clar.

4.2. La 04 aprilie 2016 în adresa dlui Eduard Harunjen, Procuror General interimar al Republicii Moldova și dlui Lilian Bacalim, procuror în cadrul Procuraturii Generale, au fost depuse un șir de cereri de cercetare obiectiva a circumstanțelor cauzei penale, excludere a probelor și încetarea urmăririi penale, la care, la fel nu am primit un careva raspuns clar.

4.3. La 23 mai 2016 în adresa dlui Eduard Harunjen, în interesele învinușilor au mai fost depuse un șir de cereri asupra acțiunilor ilegale ale procurorilor care exercită urmărirea penală și de asigurare a cercetării obiective a circumstanțelor cauzei penale, însă nici la aceste cereri nu am primit un raspuns, cu excepția ordonanței contestate în fața judecătorului de instrucție, care ar constitui raspuns doar la o parte din întrebările invocate, soluțiile solicitate și actele contestate.

4.4. Este de menținut că culmea ilegalității constă în aceea, **că temei** pentru pornirea urmăririi penale în cazul importului cărnii a servit **răspunsul a.n. Comitet** Vamal de Stat al Transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015, prin care precum că s-a confirmat faptul că de către SRL „SMALEXIM” și SRL „Vlicon Plus”, în perioada de timp decembrie 2014 - martie 2015, nu au fost realizate careva proceduri de import a mărfurilor și anume „came și produse din carne”. Anume acesta este ce-a mai „incontestabilă probă”, care a servit cit la pornirea urmăririi penale, atât la înaintarea învinuirii și aplicarea sechestrului asupra mărfurilor, deoarece acest raspuns sta la baza cit a ordonanței proprii chiar a Procurorului General, precum și în Încheierile judecătorului de instrucție, se anexează, fiind neclar, și de ne înțeles, de unde provine, prin ce metode și când a fost obținut acest pretins scris???

4.5. Ca atare, în fapt și în drept așa zisul ”răspuns cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015”, nu **poate fi recunoscut ca document** ce certifica un fapt juridic, mai cu seama, ca ar fi avut SRL „SMALEXIM” și SRL „Vlicon Plus”, în perioada de timp decembrie 2014 - martie 2015, careva ”**proceduri de import**” a mărfurilor pe teritoriul transnistriei, deoarece pe de o parte, nu poate exista un așa fapt juridic, precum ”**proceduri de import**”, realizate de așa zisul comitet. Or, conform de alin. (1) art. 157 Cod procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) **care provin DOAR** de la persoane **oficiale** fizice sau juridice și **nu impostori, sau organizații criminale!!!**

4.6. În astfel de circumstanțe evident apărarea a cerut ca conform alin. (1) pct. 3) art. 52, alin. (1) pct.6) art. 94 Cod procedură penală, procurorul ierarhic superior, inclusiv Procurorul General, **să dispună excluderea din dosar** a așa zisului raspuns a a.n. comitet vamal de stat al transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015.

4.7. După noi, situația este nu doar că ridicolă, ci și alarmantă, deoarece așa numitul comitet vamal de stat al transnistriei, nu este o persoană fizică și nici juridică **oficială, fiind o entitate criminală, ce a uzurpat puterea în țară.**

4.8. **Totodată**, din contra Procurorul General **ar trebui să pornească urmărirea** penala anume în privința așa numitul comitet vamal de stat al transnistriei, pentru uzurparea puterii de stat, care conform normei constituționale, constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului, or legislația Republicii Moldova, nu împuternicește a.n. comitet vamal de stat al transnistriei să efectueze careva **proceduri de import a mărfurilor, inclusiv** „came și produse din carne”, fie alte careva acțiuni de devamare, precum să țină o evidența statistică a acestor operațiuni, să colecteze, să stocheze și să păstreze careva date cu caracter personal și

privat privind activitatea persoanelor fizice și juridice, iar autoritățile constituționale nici măcar nu pot întreține relații, nu sunt în drept a face careva adresări, a scri scrisori, a face referire, a recunoaște ca documente oficiale, așa zisele scrisuri provenite de la organe criminale, urmînd ca Procurorul General să se autosesizeze în vederea cercetării circumstanțelor în care a fost obținut așa zisul ”răspuns cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015”, nu cumva printr-o ”comisie rogatorie internațională”?

4.9. Spre regret constatăm că contrar nazuințelor noastre, fara spor si in zadarul legalității, deoarece dosarul are mai mult tentă politică, sunt persecutate doar persoanele fără vină, sau cu cea mai mică vină, care ca atare s-au aflat și se află în stare de extremă necesitate, ce exclude caracterul penal al faptei lor, fiind afectat dreptul la un recurs efectiv și dreptul la un proces echitabil, acordate de articolele 6 și 13 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce impune intervenția judecatorului de instrucție pentru a asigura legea și a curma abuzul, fiind **necesar a obliga** Procurorul General să-și onoreze obligațiile constituționale de asigurare examinarea obiectivă a petițiilor invocate și legalitatea procesului, să dispună înlăturarea mai multor omisiuni. În acest scop a fost sesizat judecatorul de instrucție din cadrul judecatoriei Centru care are pe rol cererea în referință, la soluționarea căreia inevitabil se cere a da o apreciere juridică Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova”, cu modificările ulterioare, pentru ce și a apărut necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate, în sensul corespunderii cu prevederile articolelor 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

5. În viziunea autorilor sesizării, cît conceptual, atît și normele separate ale Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” vin în contradicție cu prevederile articolelor 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72, 102 din Constituția Republicii Moldova.

6. Astfel, conform preambulei Hotărîrii vizate, Guvernul Republicii Moldova prin adoptarea acesteia, și-ar fi pus scopul **combaterii contrabandei**, prevenirii încălcării **regulilor vamale**, controlării și evidențierii conforme a **tranzacțiilor economice externe**, precum și pentru promovarea unei **politici vamale** corelate cu obligațiile internaționale ale țării.

6.1. Aceste exigențe economice și juridice nu au fost și nici nu puteau fi atinse prin mijloacele în cauză, deoarece “reglementînd” anumite relații de schimb economic cu marfuri între două părți ale Republicii Moldova, nu putea fi invocat scopul **combaterii contrabandei**, prevenirii încălcării **regulilor vamale**, controlării și evidențierii conforme a **tranzacțiilor economice externe**, precum și pentru promovarea unei **politici vamale** corelate cu obligațiile internaționale ale țării, din contra, urmare a mediocrației, normele contestate au “legalizat” și stimulat importul “pe scară largă” anume în zona transnistreană a Republicii Moldova a produselor străine, inițial chipurile pentru necesitățile populației din zonă. Or, anume urmare a adoptării și punerii în aplicare a Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, disproporțional și discriminatoriu s-a creat o concurență neloială între agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat și ceilalți agenți economici din țară și de peste hotare, deoarece doar primilor li s-a creat un regim preferențial de declarare a mărfurilor, “la postul vamal intern” și inechitabil fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului.

6.2. Este important a specifica că, în viziunea noastră, Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, a afectat grav principiile constituționale, stipulate în alin. (3) art. 9, alin. (2) art. 16 și alin. (2) art. 58 din Constituție, deoarece în mod discriminatoriu, doar agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, **au obținut un regim preferențial de declarare** a marfurilor, “la postul vamal intern” și inechitabil fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului, dar și contrar Legii, implicit Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997, Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal etc, deoarece norma legală nu permite scutirea oricăror agenți economici de plata taxelor vamale și a altor drepturi de import și legea nu a fost modificată.

6.3. În același timp, urmare a vicierii egalității în fața legii și a altor principii economice și politice, proclamate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului, pacte și alte tratate la care Republica Moldova este parte, actul normativ contestat vine în contradicție și cu prevederile alin. (1) art. 4 din Constituție, **or ceilalți agenți economici** din țară și de peste hotare, datorită intervenției administrative prin normele contestate, discriminatoriu practic au fost înlăturați de la activitatea economică de import a oricăror mărfuri în regiunea transnistreană, în mare parte și în întreaga țară, deoarece pentru realizarea acelor și operațiuni de import, acestia nu se “bucură de facilitățile acordate” prin Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, urmînd a se subordona prevederilor Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, or chiar dacă ei ar fi dorit să importe careva mărfuri în transnistria, exclusiv pentru necesitățile regionale, și cu condiția rămîinerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, oricum acești agenți economici urmează să declare și **vămuiască mărfurile în ordinea generală, cu perceperea și plata drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului.**

6.4. Astfel, anume datorită intervenției administrative a Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, din start la intrarea în transnistria, pretul acelor și marfuri importate pentru necesitățile regionale și cu condiția rămîinerii pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale esențial diferă, fiind mult mai mic pentru agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, și invers, vor fi mult mai mari pentru ceilalți posibili agenți economici din țară și de peste hotare, deoarece **pentru ultimii sinecostul marfii importate va include și taxele de import.**

6.5. În așa mod sunt sfidate prevederile alin. (3) art. 9, alin. (2) art. 16 și alin. (2) art. 58 din Constituție, or în astfel de condiții, **piata și libera** inițiativă economică nu mai sînt factorii de bază ai acestei economii administrative, ce din contra impune o **concurența neloială, afectînd și principiul egalității** tuturor cetățenilor și agenților economici în fața legii și autorităților publice, în consecință, **sistemul legal de impuneri numai asigură așezarea justă a sarcinilor fiscală, deoarece,** prin Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, din contra, agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, sunt scutiți de sarcina fiscal de import, în timp sau urmare la ce, alți agenți economici din țară sau de peste hotare, datorită concurenței neloiale, sunt în situație defavorabilă și nu pot concura, ca urmare nu au nici un rezon să participe la activitatea economică, în final, prin pirghi administrative, fiind înlăturați de la această competenție economică.

7. Ținînd cont de faptul că transnistria este parte integră a țării, marfurile în referință, fără careva abateri de la principiile unui stat de drept suverant, firesc fără a fi impuse unor “proceduri vamale interne”, ceea ce în sine este un nonsens, au migrat liber în partea controlată de organele constituționale, fiind comercializate în raioanele de vest ale Republicii Moldova.

7.1. Adecvat interesului economic și de întreprinzător, în lipsa unor reglementări legale coerente, clare și adecvate, după ce mărfurile importate “rămîn pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale” și sunt ulterior comercializate prin magazine și baze angro, evident că sunt transportate sau aduse în partea controlată de organele constituționale, unde firesc preturile sunt mai mari, respectiv această activitate se încadrează în libertatea economică, bazată pe principiul satabilit de alin. (3) art. 9 din Constituție, conform căruia, **piata, libera** inițiativă economică, **concurența loială** sînt factorii de bază ai economiei, or mărfurile în referință,

datorita scutirii de taxele de import, din start au pret mult mai mic, decît marfurile importate, de către alți agenți economici, direct in zona constituțională, cu plata taxelor vamale.

7.2. Este de menționat că aceasta migrare de marfuri nu poate fi imputată agenților economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat, care au adus inițial marfa în transnistria, fie altor comercianți, care au utilizat scheme create “în fagașul legii, economiei de piata și liberei inițiative economice”, ce derivă din principiul constituțional respectiv, cu atât mai mult și evident că preținsele fapte nu pot fi calificate ca și contrabandă, deoarece preținsele fapte are loc post factum trecerii mărfurilor peste Frontiera de Stat a Republicii Moldova, or, dacă cadrul juridic face posibilă procurarea pe teritoriul țării, spre exemplu în transnistria, egal ca și la Strășeni, a unor bunuri de aceeași calitate și proveniență, ca și alte bunuri analogice, ce se afla în circulație liberă, cam de ce comercianții și persoanele fizice nu pot fi liberi să aleagă acea marfă, care are un preț mai mic?. Așa că cite acte normative nu s-au inventat pe parcurs, de felul controalelor vamale interne, de felul încasării taxelor vamale la posturile vamale interne si cite alte “masuri nu s-au întreprins” în scopul combaterii așa zisei contrabande interne si incasarea taxelor vamale, acestea nu s-au soldat cu succes, pentru că din start erau sortite la esec, provocînd situații juridice absurde.

7.3. Tot datorită actelor și acțiunilor administrative ne chibzuite, ne coerente, clare și adecvate, s-au inventat și așa zisele cazuri de contrabandă în Chișinău, care nu are nici un punct de reper cu frontiera de stat, sau vamală a Republicii Moldova, comise nu prin aeroportul internațional, dar “peste râul Bîc”, atunci cînd, să zicem de la Ciocana în sectorul Centru, se transporta marfă, ce probabil cîndva fusese importată conform “schemei legale”, prin transnistria. Tot așa a apărut și “contrabanda” din Transnistria sau în Transnistria, cînd marfa adusă din această zonă geografică se impune cu taxe vamale (nu simple-fiscale), ceea ce presupune că bunurile în referință, trecîndu-se peste râul Nistru, „se trec” peste frontiera vamală, sau de stat, adică chipurile sunt importate, fapt care **determină recunoașterea**, de fapt și de iure a statutului separatist al acestui teritoriu al **Moldovei, prin urmare fiind afectate și prevederile articolului 1 din Constituție, conform căroră, Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.**

7.4. Cu alte cuvinte, toate astfel de acte normative, inclusiv Hotărîrea contestată afectează suveranitatea Republicii Moldova, deoarece ca și principiu, nu puteau reglementa proceduri, taxe și relații vamale între doua maluri ale riului Nistru, or, odată ce toate acestea se refera doar la import/export, care poate avea loc, nu din “Moldova în transnistria” sau din “transnistria in Moldova”, ca corelații dintr-o parte și un întreg, ele pot fi viabile și constituționale doar în cazul în care mărfurile „de origine străină” sunt trecută dintr-un stat suveran în altul. Altfel spus, între malurile mioritice ale râului Nistru, care sunt părți componente ale Republicii Moldova, ca stat unic și suveran, apriori nu ar fi constituțional a impune careva taxe vamale și a inventa acte de contrabandă, de altfel, toate acestea se refera doar dacă are loc trecerea mărfurilor peste Frontiera de Stat, deoarece în cazul circulației economice a mărfurilor pe intern, între regiuni sau raioane interne, inclusiv peste Nistru, nu se poate invoca achitarea taxelor vamale, sau după caz, dacă nu se achită preținsele plăți, **aceasta nu înseamnă că se comite infracțiunea de contrabandă cu aceste mărfuri, fie eschivarea de la plata unor taxe vamale.**

8. Din punct de vedere conceptual și normativ, Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 contravine corelației de norme și principii, stabilite de alin. (1) art. 2, alin. (1) art. 6, alin. (1) art. 60 și alin. (2) art. 102 din Constituție, de altfel, în viziunea noastră, ține de competența exclusivă a Parlamentului și nu a Guvernului reglementarea prin Lege și nu prin Hotărîre a Guvernului a tuturor problemelor referitoare la modificarea procedurii de declarare și vămuire a mărfurilor introduse în/scoase de pe teritoriul vamal al țării, indiferent de faptul unde vor fi consumate aceste bunuri, fie pe teritoriul controlat de organele constituționale sau nu. Indiferent de faptul care agenți economici vor realiza aceste importuri, fie cei din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, fie că alți agenți economici din țară sau de peste hotare, cu atât mai mult, legate de aplicarea unor scutiri de la perceperea drepturilor de import și plății pentru poluarea mediului.

8.1. De altfel aceste proceduri, probleme și impozite, **déjà sunt reglementate** prin prevederile Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, respectiv, înainte de a admite careva derogări de la prevederile legale citate, mai cu seamă prin intermediul unei Hotărâri a Guvernului, era necesar a se respecta o consecutivitate legală și constituțională. **Mai întâi, Parlamentul urma să adopte legile respective, de modificare la general a cadrului legal, fie sa adopte legi, exceptie¹.**

8.2. Doar în așa mod și după aceasta, întru executarea acestor legi, ar fi fost posibil ca Guvernul să adopte Hotărârea nr. 1001 din 19 septembrie 2001, prin care putea ca derogare de la Codul vamal, Codul fiscal, Legea cu privire la tariful vamal etc, să schimbe procedura de declarare a marfurilor, "la postul vamal intern" și să reglementeze în amănunțit modul de anulare a percepției drepturilor de import și plata pentru poluarea mediului, care derivă din Lege.

8.3 În condițiile în care nu s-a respectat consecutivitatea legală și constituțională, rezultă că s-a adus atingere Suveranității naționale, care aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție. În cazul dat Suveranitatea națională putea fi exercită de catre poporul Republicii Moldova, doar prin intermediul Parlamentului și nu de către Guvern. La fel, s-a afectat principiul **separației și colaborării puterilor**, deoarece Guvernul, în lipsa unei legi speciale, a însușit atribuțiile exclusive ale Parlamentului, a autorității legislative, pentru că a emis Hotarirea contestată, care pretinde a fi lege. Totodată au fost încălcate și prevederile alin. (1) art. 60 din Constituție, deoarece astfel, Guvernul a însușit atribuții legislative și a pretins a fi organ reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova.

8.4. În aceiași ordine de idei, deoarece Guvernul a emis Hotarirea contestată în lipsa unei legi speciale, și nu pentru organizarea executării acesteia, au fost afectate și prevederile alin. (2) art. 102 din Constituție, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 **este neconstituționala și deoarece in lipsa cadrului legal respectiv si contrar legii, nu a fost adoptata in vederea executării unei oarecare legi, or din contara in lipsa unui cadrul legal a stabilit obligatii selective, doar pentru agentii economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat.**

9. Este de menționat că problemele abordate, referitoare la procedura de declarare și vămuire, déjà sunt reglementate altfel, respectiv Hotarirea contestată vine în contradicție nu doar cu prevederile constituționale, dar și cu prevederile Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal.

9.1. Astfel, dacă ne referim la speță, conform alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, mărfurile atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, la acel moment, **aprobat prin Hotarirea Guvernului Republicii Moldova nr. 1525 din 29.12.2007, adică țigările de foi (inclusiv cele cu capete tăiate), trabucuri și țigarete, din tutun sau din înlocuitori de tutun, țigările de foi (inclusiv cele cu capetele tăiate), trabucuri [țigări fine], conținând tutun, precum și oricare țigarete, conținând tutun, urmau a se declara sub regim vamal de import la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la punctul vamal Pervomaisc și nici cum nu la vama internă. Deci, situația stupidă a fost creată iarăși de organele constituționale, care s-au retras de la exercitarea obligațiilor sale constituționale de la punctul Pervomaisc de trecere a frontierei de stat, adică de la locul unde trebuiau sa fie prezente si sa-si exercite atribuțiile constituționale, și în genere nu se aflau la acest punct vamal, însă nu au schimbat legea, pentru a fi clar și a stabili o altă regulă de declarare a acestor produse.**

9.2. De altfel, fiind obligați conform alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, se declare mărfurile atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, adică țigările și tutunul importat, **anume la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la**

¹ Legi similare Legii nr. 44 din 25.03.2016 și Legii nr. 73 din 14.04.2016 privind importul unor bunuri materiale, precum și alte legi similare, lista cărora se anexează

punctul vamal Pervomaisc, importatorii și declaranții, inclusiv învinuiții, în limitele atribuțiilor și acțiunilor sale, au executat aceste imperative legale prin declararea mărfii organelor vamale teritoriale, aflate la frontieră, și anume „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perfectat declarații vamale, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat stampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „*Republica Moldova Vama Tiraspol*” (import/export/tranzit).

9.3. Care ar fi vinovăția agenților economici și declaranților, dacă persoanele în referință susțin și au prezentat declarații vamele și setul de documente pentru fiecare import, prin care se confirmă că marfa a fost introdusă în Republica Moldova pe teritoriul transnistrean în strictă conformitate cu prevederile legale naționale și regionale, fiecare import fiind declarat „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perfectat declarații vamale, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat stampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova. Ulterior țigările în referință au ramas și fost comercializate pe teritoriul transnistrean, inclusiv prin bazele angro, prin punctele de comerț cu ridicata și amanunt, care a fost soarta ulterioară a lor, ei nu o cunosc.

9.4. În viziunea apărării, la soluționarea cazului, procurorii fără temei ignoră și nu vor să ea în calcul situația de fapt, de extremă necesitate, și alegațiile persoanelor în referință, că organele constituționale ale Republicii Moldova au transmis sau altfel au autorizat, acordat/permis dreptul pretinselor subdiviziuni vamale din regiunea transnistreană, de a folosi în mod oficial Ștampilele vamale, inclusiv cele individuale ale inspectorilor respectivi, aplicate pe declarația din anexă, care conțin inscripția „*Republica Moldova Vama Tiraspol*” (import/export/tranzit). Anume faptul aplicării ștampilelor care conțin inscripția „*Republica Moldova Vama Tiraspol*” (import/export/tranzit) a și dus în eroare persoanele în cauză, care astfel au considerat că au respectat procedura vamurii.

10. Hotărîrea contestată și practica în care o aplică procurorii, vine în contradicție și cu prevederile art. 23, alin. (3) pct. n) art. 72 din Constituție, fiind neclară, așa cum o interpretează procurorii în ordonanțele de învinuire, deoarece ea este aplicată ca și izvor de drept penal, fara ca Codul penal expres să stabilească, precum că neexecutarea ei constituie infracțiune, în timp ce conform normei constituționale, prin lege organică și nu prin Hotărîre de Guvern, se reglementează infracțiunile și pedepsele.

10.1. Aici evident urmează a ține cont de prevederile pct. 2 din Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, în viziunea noastră ignorată de procurori, precum că Serviciul Vamal va solicita trimestrial, în baza acordurilor încheiate, organelor vamale ale statelor limitrofe informații privind exportul/importul mărfurilor și va confrunța datele obținute cu cele înregistrate în statistica vamală a Republicii Moldova. În cazul depistării unor devieri, în urma cărora au fost aduse prejudicii statului, agenților economici respectivi li se vor aplica sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

10.2. După noi, este neclar ce se are în vedere prin felul sancțiunilor, prevăzute de legislația în vigoare, ce se pot aplica agenților economici respectivi, contravenționale, penale, civile, financiare etc? Și tot aici găsim și răspunsul, ca Guvernul prin actul normativ contestat, cere de la Serviciul Vamal să aplice agenților economici sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare, ceea ce înseamnă că puteau fi aplicate doar sancțiuni, aplicarea cărora, conform legislației în vigoare ține de competența Serviciului Vamal. Rezultă că hotărîrea contestată nu ar putea fi calificată ca și izvor de drept penal, deoarece aplicarea sancțiunilor penale, nu ține de competența Serviciului Vamal, împuternicit în acest punct.

11. Pericolul Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 constă și în aceea, că în condițiile în care pînă la adoptarea ei, toți agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova și cei înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat și ceilalți agenți economici, care nu erau înregistrați, din țară și de peste hotare, introduceau mărfuri în regiunea transnistreană, cu declararea lor doar la hotar, spre exemplu la punctul vamal Pervomaisc, și anume „vamei Tiraspol”, care permitea importul, percepea taxele vamale și aplica

stampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „*Republica Moldova Vama Tiraspol*” (*import/export/tranzit*).

11.1. Urmare a adoptării Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, a fost **reglementată o altă procedură de declarare a marfurilor**, “la postul vamal intern”, aceasta se referă și are “efect juridic”, **doar pentru agenții economici din raioanele de est înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, aceasta înseamnă că rămîne a fi nereglementată procedura de declarare a marfurilor, ce pretind a fi importate de către alți agenți economici**, decât cei din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați, inclusiv temporar la Camera Înregistrării de Stat. Aceasta stimulează acești “**alți agenți economici**” la comiterea contrabandei, fie că îi forțează să continue practica anterioară, de declarare la hotar, spre exemplu la **punctul vamal Pervomaisc, unde se afla doar organele neconstituționale, unice, aflate la frontieră, și anume „vamei Tiraspol”, care în fapt, reprezintă nu regiunea transnistreana ci Republica Moldova???**

12. Neconstituționalitatea implicit neclaritatea și imposibilitatea aplicării Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 constă și în aceea, că țigaretile și tutunului, ca și mărfuri atribuite pozițiilor tarifare 2402 10 000 și 2402 20 ale Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, au fost importate de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova cu respectarea prevederilor alin. (4) art. 175 din Codul vamal al Republicii Moldova, fiind declarate, **anume la organul vamal amplasat la punctul de trecere a frontierei de stat, adică la punctul vamal Pervomaisc, „vamei Tiraspol”, care a permis importul, a perceput taxele vamale corespunzătoare și a aplicat stampila „import definitiv”, care aparține organelor vamale ale Republicii Moldova, cu inscripția „Republica Moldova Vama Tiraspol” (*import/export/tranzit*).**

12.1. Ulterior, conform prevederilor Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal, **nu mai era nici o necesitate** de a declara aceleași mărfuri accizate și “la postul vamal intern”, autorizat de Serviciul Vamal, dar real nici nu era posibil, deoarece pentru a face aceste declarații, pe de o parte, expres nu este prevăzut un oarecare termen sau perioadă de timp expresă, care ar curge de la data sau ora importului propriu a mărfii în segmentul transnistrean.

12.2. Pe de altă parte, pentru o eventuală declarare repetată este necesar a aduce propriu aceste mărfuri accizate și la “postul vamal intern”, ceea ce este imposibil, deoarece nu este admis de către autoritățile autoproclamate, or aceștia cer ca în astfel de cazuri, marfa să fie declarată “la export” și să fie scoasă din transnistria. Respectiv și din aceste considerente persoanele în referință au acționat în condiții dificile, de extremă necesitate.

13. Conform pct. 1 al Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, procedura declarării și vămării mărfurilor introduse în/scoase de pe teritoriul vamal al țării de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat se va efectua în funcție de regimul vamal solicitat, fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului, **cu condiția rămînerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale.**

13.1. Cît de paradoxal sau banal nu ar fi, dar pretinsa condiție, care urmează a fi asigurată pe viitor, nici cum nu poate constitui un garant al acțiunilor curente, adică a acțiunilor de declarare, la acest moment, fapt care denotă neclaritatea și imposibilitatea aplicării, implicit neconstituționalitatea normei vizate.

13.2. Și apoi se întreabă, ce înseamnă **condiția rămînerii mărfurilor** pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, dacă marfa se declară la momentul în care aceasta încă nu a intrat pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale? Și ce înseamnă **condiția rămînerii mărfurilor** pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, cît timp trebuie să **rămînă mărfurile** pe acest teritoriu? Pînă la **infini**t, pînă la **alterare**, dacă sunt alterabile, pînă la **consumare**, dacă sunt consumante, pînă la **perfectionare**, dacă sunt materie primă, pînă la **comercializarea** primară, dacă sunt bunuri destinate a fi înstrăinate? Pînă cînd și cine trebuie să urmărească și să asigure această condiție stupidă, persoana, care a importat marfa, sau Serviciul Vamal? Oare pot fi imputate aceste pretense obligații, și cui, agenților economici, sau persoanelor fizice, fie celor care au procurat marfa de la magazinele angro?

13.3. Totodată, dacă este vorba de teritoriul necontrolat de către organele constituționale, de ce pînă la proba contrară, nu se prezumă că mărfurile totuși au rămas acolo, or în astfel de condiții, dacă regiunea este controlată doar de către organele constituționale, chiar este și absurd să probezi contrariul prin intermediul unor "presupuneri" și probe neconstituționale.

13.4. În aceeași ordine de idei evidențiem că în condițiile în care potrivit alin. (3) art. 9 din Constituție, economia este bazată pe piată și liberă inițiativă economică, pare a fi absurdă și obligația de a impune agentilor economici să transporte marfa obligatoriu în transnistria, adică să respecte, ceea ce le este incriminat, aceasta înseamnă a limita libertatea circulației marfurilor, aflate în circuit liber, adică libere de vamă, pe teritoriul suveran și inventarea unor relații vamale, de import/export pe interiorul teritoriului țării, ceea ce este la îndemina organelor neconstituționale, fapt care impune combaterea a astfel de tendințe.

14. În așa mod, generalizăm că Hotărîrea de Guvern contestată, în realitate a contribuit la ignorarea procedurii legale, stabilite de Codului vamal, Codului fiscal și Legii cu privire la tariful vamal.

14.1. Constatăm că însăși ideea reglementării importului mărfurilor direct în regiunea transnistreană a fost compromisă, cea mai gravă greșală economică și juridică fiind scutirea de la plata taxelor de import, fapt ce a generat condiții mult mai favorabile agenților economici din raioanele de est ale Republicii Moldova, care practic asigură aproape tot importul mărfurilor "fără taxe", inițial în transnistria, apoi după ce acestea se comercializează pe piața internă a regiunii, adică după ce se "asigura" condiția rămînerii temporare a acestor mărfuri pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale, ulterior, relativ legal și liber migrează în partea constituțională și acoperă necesitățile întregii țări.

14.2. Astfel, pe de o parte, se menține un circuit "garantat" sporit de marfuri, ceea ce aduce venituri enorme doar acestor comercianți, pe de altă parte, urmare a acestui circuit, deoarece marfa în referință totuși se supune taxelor vamale de către organele neconstituționale, acestea și alte taxe și impozite aferente, contribuie la completarea bugetului și menținerea autorităților separatiste, ceea ce înseamnă că Republica Moldova prin politicile sale necoerente și nechibzuite, contrar prevederilor constituționale, nu doar că admite, dar și contribuie la dezvoltarea și susținerea separatismului.

14.3. Respectiv, luînd în calcul împrejurările în care ne-am pomenit și efectele nocive, care generează separatismul și "intervenția inadecvată a organelor de drept", se impune declararea neconstituționalității Hotărîrii contestate și sesizarea organelor competente în vederea modificării urgente a cadrului legal și elaborării unor politici adecvate.

14.4. Cel puțin se impune a sesiza referitor la soluționarea problemei politice și a instituirii reprezentanți ai organelor vamale, chiar și pe teritoriul Ucrainei, care să controleze importul și exportul de marfuri, pînă la intrarea în transnistria, adică să completeze actualul gol, imputat învinuților, să se ridice de la organele neconstituționale sau să se retragă dreptul de a aplica stampilele vamale, recunoscute la nivel internațional. De altfel, persoanele care importa marfa în acea zonă, pur și simplu nu au cum declara marfa, fiind forțați să o declare, celor care utilizează stampila Republicii Moldova, care sunt unicele organe vamale la frontieră.

V. Prevederi relevante din Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărîrii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) coroborat cu art. 20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărîrilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de

judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

- Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

VI. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

Articolul 2

Suveranitatea și puterea de stat

(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 6

Separarea și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 9

Principiile fundamentale privind proprietatea

- (1) Proprietatea este publică și privată. Ea se constituie din bunuri materiale și intelectuale.
- (2) Proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului.
- (3) Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Articolul 16

Egalitatea

- (1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.
- (2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 58

Contribuții financiare

- (2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Articolul 60

Parlamentul, organ reprezentativ suprem și legislativ

- (1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului.

Articolul 72

Categorii de legi

- (3) Prin lege organică se reglementează:
 - a)... n) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora...

Articolul 102

Actele Guvernului

- (1) Guvernul adoptă hotărîri, ordonanțe și dispoziții.
- (2) Hotărîrile se adoptă pentru organizarea executării legilor.
- (3) Ordonanțele se emit în condițiile articolului 106².

VII. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Articolul 14

Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

VIII. Prevederi relevante ale Codului de procedură penală:

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

(3) Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Articolul 299¹. Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor procurorului

(1) Persoanele indicate la art. 298 alin. (1) pot depune plîngere împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul care conduce urmărirea penală sau exercită nemijlocit urmărirea penală ori împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor care au fost efectuate sau dispuse în baza dispozițiilor date de procurorul respectiv.

(2) Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul teritorial sau de cel al procuraturii specializate, precum și de adjuncții lor, se examinează de Procurorul General sau adjuncții lui ori de procurorii șefi de direcții, secții și servicii ale Procuraturii Generale. Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorii șefi de direcții, secții și servicii ale Procuraturii Generale se examinează de Procurorul General sau adjuncții lui.

(3) Plîngerea se adresează, în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii, inacțiunii sau de cînd s-a luat cunoștință de act, procurorului ierarhic superior și se depune fie direct la acesta, fie la procurorul care conduce sau exercită nemijlocit urmărirea penală. În cazul în care plîngerea a fost depusă la procurorul care conduce sau exercită nemijlocit urmărirea penală, acesta este obligat să o înainteze, în termen de 48 de ore de la primirea ei, procurorului ierarhic superior împreună cu explicațiile sale, atunci cînd acestea sînt necesare.

(4) Ordonanța prin care procurorul ierarhic superior a soluționat plîngerea poate fi contestată la judecătorul de instrucție.

Articolul 299². Examinarea plîngerii

(1) Plîngerea se examinează de către procurorul ierarhic superior în termenul și în condițiile prevăzute la art. 299, care se aplică în mod corespunzător. În cazurile în care plîngerea este admisă, procurorul ierarhic superior este în drept:

- 1) să schimbe temeiul de drept al actului procesual contestat;
- 2) să anuleze sau să modifice actul procesual contestat ori unele elemente de fapt în baza cărora s-a dispus actul contestat.

Articolul 313. Plîngerea împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații

(1) Plîngerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuțit, învinuit, apărător, partea vătămăată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

(2) Persoanele indicate în alin.(1) sînt în drept de a ataca judecătorului de instrucție:

- 1) refuzul organului de urmărire penală:
 - a) de a primi plîngerea sau denunțul privind pregătirea sau săvîrșirea infracțiunii;
 - b) de a satisface demersurile în cazurile prevăzute de lege;
 - c) de a începe urmărirea penală;
- 2) ordonanțele privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală;
- 3) alte acțiuni care afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanei.

(4) Plîngerea se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de 10 zile, cu participarea procurorului și cu citarea persoanei care a depus plîngerea. Neprezentarea persoanei care a depus plîngerea nu împiedică examinarea plîngerii. **Procurorul este obligat să prezinte în instanță materialele respective.** În cadrul examinării plîngerii, procurorul și persoana care a depus plîngerea dau explicații.

(5) Judecătorul de instrucție, considerînd plîngerea întemeiată, adoptă o încheiere prin care obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului sau ale persoanei juridice și, după caz, declară nulitatea actului sau acțiunii procesuale atacate. Constatînd că actele sau acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile sau libertățile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, judecătorul de

instrucție pronunță o încheiere despre respingerea plîngerii înaintate. Copia de pe încheiere se expediază persoanei care a depus plîngerea și procurorului.

IX. EXPUNEREA DATELOR SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Se impune ca instanța care judeca cazul, în virtutea alineatului (3) art. 7 Cod procedură penală, să dispună suspendarea judecării cauzei, pînă cînd actele juridice invocate vor fi supuse controlului constituționalității.

X. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORILOR SESIZĂRII

Autorii sesizării consideră că sunt întrunite condițiile menționate în Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova:

- obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la **art.135 alin.(1), lit. a) și g)** din Constituție, respectiv se sesizează Curtea Constituțională pentru a se expune referitor la:
 - verificarea constituționalității prevederilor cât conceptuale, atît și normative, a Hotărîrii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 „Cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.116-118, art.1050), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii cu prevederile articolelor 1, 2, 4, 6, 9, 16, 23, 58, 60, 72 și 102 din Constituția Republicii Moldova.
 - excepția este ridicată de către avocați în interesele învinuiților, or prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, aflate pe rolul instanței;
 - nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate - din analiza jurisprudenței Curții Constituționale nu am depistat vre-o hotărâre anterioară a Curții în privința problemelor abordate.

XI ACTELE ANEXATE

- Actul de sesizare, pe 16 file;
- materialele cauzei ce se afla pe rol la judecatoria Centru, care includ și copiile plîngerilor anterioare, depuse de către partea apărării, însă care nu au fost soluționate în întregime, acestea necesită a fi prezentate de către instanța de judecată;
- copia ordonanței de pornire a cauzei penale nr. 2013420327 din 26 februarie 2013, se anexează la prezenta sesizare;
- copia ordonanței procurorului de punere sub învinuire în cauza penală nr. 2013420327 din 21 mai 2015, în privința lui Cohanschi Dumitru, se anexează la prezenta sesizare;
- copia ordonanței procurorului privind anunțarea învinuitului Cohanschi Dumitru în căutare în cauza penală nr. 2013420327 din 21 mai 2015, se anexează la prezenta sesizare;
- copia mandatului de arest, emis de judecatoria Botanica din 21 mai 2015 în privința învinuitului Cohanschi Dumitru în cauza penală nr. 2013420327, se anexează la prezenta sesizare;
- copia ordonanței de pornire a cauzei penale nr. 2015869048 din 08 aprilie 2015, confirmată de către Procuratura Gereală, în care ca document și probă de bază se face referire la răspunsul a.n. Comitet Vamal de Stat al Transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015, se

anexează la prezenta sesizare, obligînd procurorul să prezinte acest scris și actele procedurale, care confirmă modalitatea de obținere a lui;

- copia ordonanțelor procurorului de punere sub învinuire în cauza penală nr. 2015869048 din 23 octombrie 2015, se anexează la prezenta sesizare;

- copia ordonanței Procurorului General, Cornelui Gurin, de retragere a cauzei penale nr. 2015869048 din 06 mai 2015, în care la fel, ca document și probă de bază se face referire la răspunsul a.n. Comitet Vamal de Stat al Transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015, se anexează la prezenta sesizare;

- copia ordonanței OUP din 05 mai 2015, emisă în cauza penală nr. 2015869048 de aplicare a sechestrului pe bunuri, în care la fel, ca document și probă de bază se face referire la răspunsul a.n. Comitet Vamal de Stat al Transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015, se anexează la prezenta sesizare;

- copiile Încheierilor Judecătorului de instrucție din 22 aprilie și 05 mai 2015, pronunțate în cauza penală nr. 2015869048 de aplicare a sechestrului pe bunuri, în care la fel, ca document și probă de bază se face referire la răspunsul a.n. Comitet Vamal de Stat al Transnistriei cu nr.01-12/1556 din 05.04.2015, se anexează la prezenta sesizare;

- lista legilor adoptate în anii 2001 - 2016, referitoare la acordarea în exclusivitate de către Parlament a unor scutiri de la plata taxelor vamale, prin care se demonstrează încălcarea procedurii stabilite de parlament, or în cazul dat, mai întîi, Parlamentul urma să adopte legile respective, de modificare la general a cadrului legal, fie sa adopte legi, exceptie și doar după aceasta Guvernul era în drept să adopte Hotărîrea contestată;

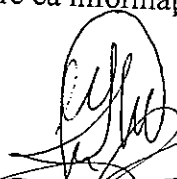
- copia Rechizitoriul în cauza penală nr. 2015422076 de acuzare a cet. Ciumlear Ivan și a persoanei juridice „Табачная Фабрика Укр Днестр Груп” SRL în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, prin care procurorii consederă că au un precedent, care poate fi pus la baza învinuirii în prevința persoanelor apărare de autorii prezentei sesizari și în care deja se face referire la Hotărîrea Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001, ca fiind un izvod de drept penal, în total, pe ___ file.

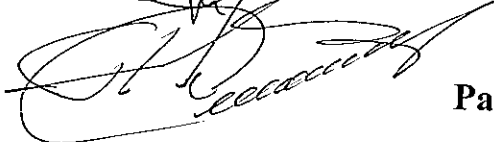
XII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURILE

Declarăm pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular sunt exacte.

Cu respect,
Avocatul

Avocatul

Gheorghe MALIC

Pavel LUTENCO